

vare en lovhjemmel, der kan tilfredsstille en sådan stemning. Det vil være rimeligt, at lovgivere, der er villige til at følge en sådan folkestemning, får det så vanskeligt som muligt og må stilles også over for den konflikt, det vil være at bryde menneskeret-tighedserklæringen ved at lovgive med tilbagevir-kende kraft.

Argumentationen for, at Danmark nu klart må tage afstand fra den barbariske dødsstraf og be-tragtes som et moderne retssamfund, gives i øvrigt på udmærket vis i bemærkningerne til det i folke-tinget i 1973 fremsatte lovforslag nr. 38 om ophæ-velse af dødsstraffen. Lovforslaget blev genfremsat 6. marts 1974 (L 114). Beklageligvis blev forslaget forkastet ved stemmelighed 80-80. — Da der siden afstemningen 7. juni 1974 har fundet en betydelig udskiftning sted blandt folketingets medlemmer, finder forslagsstillerne det rimeligt at få fastslået, om de forløbne år har medført, at der nu i folketin-get er flertal for at få truffet beslutning om ophæ-velse af dødsstraf i Danmark.

I forbindelse med indførelsen af 1952-loven skal i øvrigt henvises til Rigsdagstidende 1949-50, til-læg A, spalte 7177-7204, Rigsdagstidende 1951-52, tillæg B, spalte 257-266, Folketingets Forhandlin-ger 1951-52, spalte 291, 3163-3239, 3353-3368 og 3382-3383, Landstingets Forhandlinger 1951-52, spalte 833, 1310 og 1326 samt Rigsdagstidende 1951-52, tillæg B, spalte 2505-2512.

I forbindelse med forslagene 1973-74 om ophæ-velse af dødsstraffen skal henvises til Folketings-tidende 1973-74 (1. samling) spalte 423-25, 807-23 og (2. samling) spalte 5324-5341 og 7115-7132.

Hvad angår den militære straffelov har der altid været hjemmel til at anvende dødsstraf eller livs-straf, således som denne strafart normalt betegnes i de militære love. Det må imidlertid efter forslags-stillernes opfattelse være rimeligt, at denne hjem-mel bortfalder samtidig med, at dette sker i den borgerlige straffelov. Det er dødsstraffen som prin-cip, det danske folketing opfordres til at tage stil-ling til.